

De geschiedenis van de SVVN: Seizoen 1959 – 1960

Onze vereniging werd in 1928 opgericht, aan de vooravond van de economische crisis van de jaren '30 die de westerse wereld in bittere armoede onderdompelde. Later gevolgd door de verschrikkingen van Tweede Wereldoorlog en de periode van de wederopbouw in de jaren '50.

Ruim 30 jaar na de oprichting leek dat alles verleden tijd. De jaren '60 braken aan. Een tijd van voorspoed, van economische groei, van bescheiden welvaart. Een periode waarin gewone arbeiders op een fatsoenlijke manier een gezin met kinderen groot konden brengen. Een tijd waarin de eerste televisies werden aangeschaft, en soms al een caravan. Het begrip 'consumptiemaatschappij' ontstond. Een tijd waarin jeugdcultuur opkwam, met muziek van de Beatles en de Rolling Stones, van Bob Dylan en Boudewijn de Groot. De 'Swinging Sixties' braken aan.

Later dat decennium zou een epidemie van drugs, vrije seks en ander moreel verval een einde maken aan alles wat heilig was. Vooral in de grote steden. Aan Nijverdal ging deze

ellende goddank grotendeels voorbij. Dankzij de fabrieken, de kerk en het voetbal hield men hier althans voorlopig nog stevig beide voetjes op de grond.

Sportief

Zeker bij SVVN, waar voorlopig een toontje lager gezongen moest worden. Ons eerste elftal was afgelopen seizoen gedegradeerd uit de derde klasse. Als iemand nog de illusie had dat een spoedige promotie tot de mogelijkheden behoorde, dan werd die snel de kop in gedrukt.

Vier wedstrijden voor het einde stond dit elftal opnieuw onderaan, maar nu in de vierde klasse. Daarom werd er een crisisberaad belegd met het bestuur, de elftalcommissie, trainer Berend Vos en natuurlijk de spelers van

het eerste. Daarbij beloofden de spelers dat er in de laatste vier wedstrijden er geen enkele meer verloren zou worden ze hielden nog

S.V.V.N.1 1960.

Staande vlnr: Gerrit Velthuis, Anton Janssen, Gerrit Tjhuis, Gerrit van Heun en Marinus Bergboer.

Gebukt: Johan Scharphof, Ep Heuver en Henk Pluimers.

Gehurkt: Jan Dekker, Marinus Ravenshorst en Wim Wijnen.

woord ook. Dankzij deze krachtsinspanning kon het verblijf in de 4e klasse tenminste één jaar worden verlengd.

Het eerste elftal won nog wel het Paastoernooi in Kloosterhaar. De hoofdprijs was een complete set nieuwe voetbalshirts. Deze konden in het nieuwe seizoen mooi gedragen gaan worden. Er ontstond nog wat discussie over de vraag voor wie deze shirts nu eigenlijk waren: Voor de spelers of voor de vereniging? Uiteindelijk werd besloten dat de spelers ze als eigendom mogen beschouwen.

Wat betreft de andere elftallen: Het tweede elftal werd een goede middenmoter ondanks de vele wijzigingen die dit team ondervond. Meer succes was er voor ons derde elftal: Dat team werd glansrijk kampioen door de promotiewedstrijden tegen Deto 3 te winnen. Het kampioensteam werd vervolgens op een feestavond getrakteerd. Wat moeten we ons daarbij voorstellen? Het volgende: De spelers

kregen eerste de gebruikelijke kop koffie met gebak. Daarna een bord soep, een karbonade en enkele consumpties. Een quiz mocht ook niet ontbreken, om de avond in stijl in te vullen.

Relatie met DES

Genoeg over de weinig spraakmakend sportieve prestaties. We richten onze aandacht op iets anders. De moeizame relatie met de burens van DES. Met deze vereniging hadden in het verleden al de nodige incidenten plaatsgevonden. Nu liep de relatie ook op bestuursniveau uit de hand.

Dat bleek maar weer eens toen SVVN in 1959 haar jaarlijks feestavond organiseerde. Zoals de fatsoensnormen aangaven, waren daarbij delegaties van v.v. Nijverdal, Hulsense Boys en De Zweef aanwezig. Maar dat gold niet voor DES. Zij hadden de 'vriendschapsbanden' met SVVN namelijk verbroken. Als oorzaak werd genoemd dat SVVN niet vlot genoeg had meegewerkt aan de overschrijving van een of ander ex-lid naar DES. Onze voorzitter heeft hier destijds in de ledenvergadering tekst en uitleg over gegeven. Helaas staat in de verslagen niet verder omschreven wat er precies allemaal gebeurd is.

Om de plooiën glad te strijken werd op 17 februari 1960 een vergadering belegd tussen beide clubs. Blijkbaar zijn de meningsverschillen daarbij uitgepraat want de samenwerking tussen beide verenigingen kon worden hersteld.

Verder

Financieel was de situatie rond 1960 een stuk rooskleuriger dan een jaar eerder. Het tekort van fl. 1100,- was grotendeels weggewerkt door de verhuur van kleedkamers aan een bedrijf. Ook het nieuwe fenomeen de voetbaltoto droeg hier aan bij. De opbrengst van dit wekelijkse gokspelletje ging naar de penningmeester die dit in dank accepteerde.

Een rooskleuriger financiële situatie of niet, als er nieuwe lichtmasten moeten komen, is bespreken en verdere afspraken maken. Een initiatief dat breed waardering opriep.

daarvoor eigenlijk geen geld. Metalen masten hadden de voorkeur maar die waren niet te betalen. Daarom verzocht Henk Pluimers de gemeente of hij een paar bomen mocht kappen in de berg. Hoewel houten palen maar tijdelijk meedingen, kon men hier voorlopig mee vooruit.

Dan gebeurt er iets merkwaardigs. Voordat de bijl gehanteerd gaat worden, deelt voorzitter Mans Bergboer mee dat "een zekere meneer uit Enschede" gratis vijf metalen lichtmasten aan de vereniging beschikbaar stelt. Het leek wel een sprookje. Nog lang werd de mysterieuze "Mister X" hiervoor hartelijk bedankt.

Verder nog meer positief nieuws: Rond 1960 werd na veel discussie besloten om toch weer een clubkrant uit te gaan brengen. Deze was enige seizoenen geleden om financiële redenen ter ziele gegaan. Dick de Jong stelde zich op als drijvende kracht achter dit plan. Samen met Jan Alberts, Henk Companje en Anton Janssen nam hij deze klus op zich.

Dan nog wat klein leed:

Gerrit Wijnen kreeg een boete van fl. 5,- omdat hij 'illegaal' meespeelde in het 2^e elftal. Een enorm bedrag in die tijd. En de oorzaak? De voetbalbond bleek niet over een keuringskaart van hem te beschikken.

Ook Jaap Alberts kwam in de problemen. Hij werd door de Twentse Voetbalbond voor vier maanden geschorst. Dit omdat hij zonder kennisgeving weg was gebleven bij een wedstrijd van de Twente selectie. Om dit soort problemen in de toekomst te voorkomen, besloot het bestuur dat er in het vervolg een bestuurslid mee zou gaan als een SVVN speler uitgenodigd werd voor een vertegenwoordigend elftal.

We sluiten positief af: Omdat de jeugd de toekomst heeft, organiseerden de jeugdleiders Ap Hallink en Jan ter Avest af en toe contactavonden voor de junioren. Dan kon men in alle rust de spelregels

Eindstand seizoen 1955-1960

1	Vroomshoopse Boys	18	12	3	3	27	45	18
2	Voorwaarts	18	10	3	5	23	46	31
3	Juliana	18	9	3	6	21	40	35
4	Achilles	18	7	7	4	21	41	37
5	RV	18	6	6	6	18	38	38
6	SVVN	18	6	4	8	16	45	38
7	Sportlust Glanerbrug	18	5	4	9	14	40	46
8	BCSV	18	5	4	9	14	29	43
9	SSSE	18	3	7	8	13	35	56
10	Almen	18	3	7	8	13	40	58

S.v.l.n.r.: Bennie Slettenhaar, Tjalling Postma, Feniks Greevink, Gerrit Scholten (dolle Dries), Gerrit Veldhuis, Dik van Zon, Wim van Es en leider Ap Hallink.
 Gehurkt: Joop Slettenhaar, Herman op den Dries, Jack Lohuis, Jan Slooyer, en Hans Mondeel. Elfal S.V.V.N. A1 1960.